

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 27. Concilium Ceperanense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

tensis ad Paschalem Papam epistolam Ru- Sæcul. XII.
dolphi faventem dedit in hunc modum: A. C. 1114.

*Non ignoras, Sancte Pater, quanto tem-
pore Ecclesia Cantuariensis, Anselmo Ar-
chiepiscopo defuncto, sine Pastore fuerit,
quanto ejusdem Ecclesiæ detrimento Rex
Bona omnia in usus profanos impenderit,
& quam solícite prohibuerit, ne Episcopus
eligeretur. Tandem hodie vehementes
bortatus tui, & Episcoporum illius Re-
gionis admonitiones effecerunt, ut Rege
consentiente Ecclesiæ Cantuariensi Episco-
pum sibi eligere licuerit Rudolphum, an-
tea Episcopum Rosensem, virum quem sin-
gularis pietas & scientia commendant. Is
de more Sacram Sedem & Limina Aposto-
lorum adire cupiebat; sed corporis infir-
mitas obstetit, & tot itineris pericula vo-
lentem absterruerunt. Tum Ivo Papam
exhortatur, ut paterna indulgentia Ele-
ctionem Rudolphi confirmet, Palliumque
transmittat, sicque in Ecclesia Anglicana
tandem turbarum finis esset.*

§. XXVII.

Concilium Ceperanense.

Inter hæc Papa, orto Beneventi tumultu, Concilium apud Ceperanum, par-
tum oppidum ad ripam fluvii Lyris, ce- Chr. Benev.
lebravit. Quippe Landulphus Beneven- ap. Baro. an.
ti Archiepiscopus, cum pacem cum Nor- 1114.
mannis tenere, ut Papa jusserat, debuisset,

T J

set,

Sæcul. XII. set, Seditionem commoverat adversus
 A.C. 1114. Exercitus Præfectum a Pontifice consti-
 tutum, qui & ipse Landulphus vocaba-
 tur, atque vulnere accepto ad officium
 dimittendum & fugam capeffendam com-
 pulsus est. Quæ res Pontificis animum
 ita sauciavit, ut lacrymas non teneret.
 Archiepiscopum Beneventanum depo-
 suit, omnesque ejus partibus addictos
 excommunicavit, donec pœnitentia con-
 grua culpam delerent. Tum Beneven-
 tum misit Cardinalem Anastasium, Epi-
 scopum Albanensem, qui populum miti-
 gavit, & Papæ obnoxium reddidit.

Cum Cardinalis rediisset, Papa men-
 se Octobri anno millesimo centesimo de-
 cimo quarto Concilium Ceperanum coe-
 git, cui interfuere Guilielmus Dux Cala-
 briae, Robertus Comes Capuæ, & Lan-
 dulphus copiarum Dux, qui ejectus fue-
 rat. Archiepiscopus quoque Beneven-
 tanus advenit cum Roberto Comite,
 magnam auri argentique vim afferens.
 Papa Guilielmo Ducatum Italiae, Cala-
 briae & Siciliae confirmavit, tumque Con-
 cilio inchoato querelas protulit contra
 Archiepiscopum Beneventanum, qui
 conspectum Pontificis subire non ausus,
 in Insula haud procul a Ceperano remo-
 ta subsistens, Papam a Præfecto Urbis, &
 quibusdam aliis Romanis nomine suo ro-
 gari petiit, ut ipsum sublata Depositi-
 nis

to. 10. Conc.
 p. 794.

nis sententia restitueret. Dedit istud eo-
rum precibus Paschalis; Ergo Archiepi-
scopus adveniens locum sibi competen-
tem in Concilio occupavit, monitusque
a Diacono jussu Pontificis, ut causam di-
ceret, de sede surrexit, & primo facti
veniam petiit, quod a Papa per literas
vocatus non paruisset.

Tum etiam ad excusandam absen-
tiam plura adduxit, quæ Papa Cardina-
libus & Archiepiscopis, Judicibus a Sa-
cra Sede constitutis, examinanda com-
misit. Illi aliquantum secesserunt, &
postquam diu satis deliberassent, toto
Concilio præsentate, Archiepiscopo dixe-
runt: *Domine Archiepiscope Beneventane,*
quoniam non ex contemptu, sed ex me-
tu asseris, vocatum ad Curiam Papæ te
non venisse, dicimus & judicamus, hanc
excusationem non esse Canonicam. Mox-
que Canones ad hanc rem pertinentes
lecti sunt. Primo accusationis capite ita
deciso, cum Diaconus secundo Archiepi-
scopum Landulphum ad diluenda ipsi
objecta, si posset, provocasset, iterum sur-
gens, *quæ sunt hæc mihi objecta?* inquit,
& statim Summus Pontifex, *quod Regalia*
Beati Petri contra nostram voluntatem ti-
bi accepisti, quod claves portarum tenui-
sti, Palatium invasisti, Landulphum expu-
listi, galeam sumpsisti, & clypeum, Fulco-
nem illum ad Sacramentum compulisti,
Nor-

Sæcul. XII.

A.C. 1114.

Sæcul. XII.
A.C. 1114.

Normannos introduxisti, aliaque, quæ hic enarrare non vacat, fecisti. Archiepiscopus respondit: Vere Regalia Beati Petri non alia, sed tua de causa accepi. Nam cum Beneventi esses, civitatem mea cura commisisti. Portarum claves non mihi rapui, & hunc, qui eas retinet, fidiſſimum tibi esse omnes norunt. Clypeum profecto non accepi, sed galeam quidem tuli pro capitis munitione, ne lapide aliquo opprimerer. Normannos in Civitatem, ut dixisti, non introduxi, Longobardos vero sexdecim, ut populo auxilium ferrent, civitatem intrare jussi. Ceterum Sacramentum Fulconis & jusjurandum populi jussu suo editum fuisse, negavit.

His auditis, Papa iterum Cardinalibus & Judicibus præcepit, ut sententiam pronunciarent. Archiepiscopus autem Guilielmum Ducem, Comitem Robertum, Petrum Leonis filium, & Episcopos exorabat in hunc modum: *Domini Proceres & Episcopi Fratres mei, Dominum nostrum Papam Paschalem, precor, orate, ne honorem meum in conspectu omnium prostituat. Si vero ejus clementia placuerit, exilium petam & mare trajiciam.* Tunc Proceres pedibus Domini Papæ advoluti, sicut Archiepiscopus rogaverat, deprecati sunt; sed nihil obtinuerunt. Ipsi quoque Judices, postquam consultassent, dolebant, & sententiam proferre tergi-

tergiversabantur. Verum Papa adju-
 rando præcipiebat; per fidem quam Bea-
 to Petro & ipsi deberent, Sententiam se-
 cundum Canones pronunciarent. Ita-
 que primus omnium Episcopus Portuen-
 sis licet ægre, & tristis sententiæ dolore
 turbatus, ait: *Quoniam Regalia Beati
 Petri arripuisti, claves portarum tenuisti,
 Palatium invasisti, Landulphum expulisti,
 & ad curiam venire vocatus contempnisti,
 in te Depositionis Sententiam ferimus.*
 Id ipsum Capuanus Archiepiscopus &
 Gregorius Cardinalis affirmaverunt. Vo-
 lentibus autem aliis quoque Judicibus
 eandem confirmare sententiam, Landul-
 phus Archiepiscopus, pallidus & exsan-
 guis surrexit, tollitur sedes, & ipse men-
 tis impos e medio Conventus se priori-
 puit. Si Summam hujus causæ specte-
 mus, omnino Sæcularis erat; forma ta-
 men Judicii Canonici adhuc deprehen-
 ditur.

In eodem Concilio Archiepiscopus
 Cosentinus accusavit Rogerium Siciliae
 Comitem, quod se de Archiepiscopatu
 dejectum, invitum & renitentem mo-
 nachum Cassinensem fieri coegisset. Ad
 hæc Papa, non istud ad me attinet, in-
 quit, sed ad Abbatem Cassinensem, pro
 illa potestate, quam ei Antecessores mei
 contulerunt. Tunc Abbas, non vult,
 inquit, Deus coacta servitia; unde si
 contra

Sæcul. XII.
 A.C. 1114.

opall. 1114

Chron. Cass.
 IV. c. 49.

Sæcul. XII.
A. C. IIII. contra voluntatem tuam monasticum ar-
ripuisti Habitum, ad pedes Domini no-
stri Papæ eum depone, quem deinde re-
sumes vel dimittes. Ille autem conti-
nuo ad pedes Summi Pontificis monasti-
cas deposuit vestes; neque illi persuade-
ri potuit, ut illas ultra resumeret.

§. XXVIII.

S. Godefridus Ambianensis secedit.

vit. I. II. c. 30. Godefridi Episcopi Ambianensis patien-
tia pervicacia populi sui, & feroci-
tate Nobilium, pacem Sacram violan-
tium, jam diu fatigabatur. Nemo au-
tem Episcopum pejus habebat, quam
Guermundus, Vicedominus Pinquinia-
censis, qui licet ipsius esset Vasallus,
quemdam alium nomine Adamum, spe-
ctante Episcopo, contra fidem datam,
captum in arctissimo carcere detinuit,
quin eum nec Excommunicationis censu-
lib. III. c. 2. ra, nec humilitas Episcopi, qui Guermundi
ades adire, ac ad ejus pedes coram ad-
stantibus se demittere non est dedigna-
tus, flecti potuerit. Tandem cum alter-
c. 5. nante fortuna ipse Guermundus ab ad-
versariis captus fuisset, tanta S. Episcopi
charitas fuit, ut eum redimeret. Cives
Ambianenses Jus commune Civitatis, eo
modo quo prius Laudunenses, a Rege
impetraverant, & Episcopus civibus fa-
vebat. At Enguerranus illius urbis Co-
mes,